

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 88/2021-86

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu (sudca spravodajca) a zo sudcov Ladislava Duditša a Miroslava Duriša v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátkou JUDr. Henrietou Danišovou, Janka Alexyho 7, Bratislava, proti nečinnosti Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a nečinnosti Okresnej prokuratúry Bratislava I o podaných trestných oznámeniach takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky, skutkové okolnosti veci a argumentácia sťažovateľky

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. júla 2019 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľky, ktorou namieta porušenie základných práv podľa čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 1 a 2 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s porušením čl. 2 ods. 3 a čl. 12 ods. 1, 2 a 4 ústavy, ako aj porušenie práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1 a 2 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) nečinnosťou Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“). Predmetná ústavná sťažnosť vedená pod sp. zn. Rvp 1320/2019 bola pridelená sudcovi spravodajcovi Liborovi Duľovi, ktorý je členom IV. senátu ústavného súdu. Predmetnú ústavnú sťažnosť sťažovateľka podala prostredníctvom právneho zástupcu advokáta JUDr. Ľubomíra Hlbočana, Vajnorská 20, Bratislava, ktorého plnú moc na zastupovanie odvolala a nahradila ju plnou mocou pre advokátku JUDr. Henrietu Danišovou, Janka Alexyho 7, Bratislava.

2. Ústavnému súdu bola 18. septembra 2019 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľky zastúpenej advokátkou JUDr. Henrietou Danišovou, Janka Alexyho 7, Bratislava, ktorou namieta porušenie základných práv podľa čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 1 a 2 a čl. 46 ods. 1 a 4 ústavy v spojení s porušením čl. 2 ods. 3, čl. 7 ods. 5 a čl. 12 ods. 1, 2 a 4 ústavy, ako aj porušenie práv podľa čl. 6

ods. 1, čl. 8 ods. 1 a 2 a čl. 13 dohovoru nečinnosťou generálnej prokuratúry a nečinnosťou Okresnej prokuratúry Bratislava I (ďalej len „okresná prokuratúra“). Predmetná ústavná sťažnosť vedená pod sp. zn. Rvp 1644/2019 bola pridelená sudcovi spravodajcovi Miroslavovi Durišovi, ktorý je členom IV. senátu ústavného súdu.

3. Sťažovateľka v ústavných sťažnostiach poukazuje na to, že sa k 31. decembru 2015 vzdala funkcie sudkyne Okresného súdu Bratislava I. Následne platnosť svojho prejavu vôle vzdania sa funkcie sudkyne napadla žalobou na všeobecnom súde. Sťažovateľka v ústavných sťažnostiach ďalej poukazuje na to, že generálnej prokuratúre podala viaceré trestné oznámenia – špecificky v oboch ústavných sťažnostiach poukazuje na dve trestné oznámenia podané generálnej prokuratúre 23. mája 2019 o 8.33 h a 23. mája 2019 o 8.35 h. Sťažovateľka v ústavných sťažnostiach popisuje postup generálnej prokuratúry v súvislosti s jednotlivými trestnými oznámeniami – niektoré trestné oznámenia boli postúpené netrestnému odboru generálnej prokuratúry, ďalšie bolo postúpené Krajskej prokuratúre v Bratislave. Z ústavných sťažností vyplýva, že Krajská prokuratúra v Bratislave postúpila trestné oznámenie okresnej prokuratúre. Z ústavných sťažností je zrejmé, že sťažovateľka namieta postup generálnej prokuratúry, resp. okresnej prokuratúry v súvislosti s vybavením jej trestných oznámení. Sťažovateľka v ústavných sťažnostiach totožnou alebo veľmi podobnou argumentáciou brojí proti postupu (nečinnosti) generálnej prokuratúry, resp. okresnej prokuratúry pri vybavení jej trestných oznámení, ktoré boli (čo sama ani nespochybňuje) postúpené nižším organizačným zložkám prokuratúry a následne organizačným súčasťami Policajného zboru pôsobiacim na úseku vyšetrovania a skráteného vyšetrovania, teda v súhrne orgánom činným v trestnom konaní. V podaných ústavných sťažnostiach sťažovateľka oponuje, resp. sťažovateľka sa dožaduje prieskumu postupu (ako porušujúceho jej práva) generálnej prokuratúry, ako aj okresnej prokuratúry podľa § 198 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“).

4. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti vedenej pod sp. zn. Rvp 1320/2019 navrhuje, aby jej ústavný súd vyhovel a takto o nej rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľky [REDAKOVANÉ]... upravené v Čl. 46 ods. 1, v Čl. 2 ods. 3, Čl. 12 ods. 1, 2, 4 a základné ľudské právo upravené v Čl. 16 ods. 1, Čl. 19 ods. 1, 2 Ústavy SR a upravené v Čl. 6 ods. 1, Čl. 8 ods. 1, 2, Čl. 13 Dohovoru... nečinnosťou Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky... porušené bolo.

2. Ústavný súd... prikazuje Generálnej prokuratúre... aby vo veci konala podľa § 198 ods. 1 Trestného poriadku.

3. Sťažovateľke [REDAKOVANÉ]... sa priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 50 000,-Eur, ... ktoré je Generálna prokuratúra... povinná vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu...

4. Generálna prokuratúra... je povinná uhradiť sťažovateľke... trovy právneho zastúpenia v sume 415,51 Eur...“

4.1. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti vedenej pod sp. zn. Rvp 1644/2019 navrhuje, aby o nej ústavný súd rozhodol takto:

«1. Základné právo sťažovateľky [REDAKOVANÉ] upravené v Čl. 2 ods. 3, Čl. 12 ods. 1, 2, 4 a základné ľudské právo upravené v Čl. 16 ods. 1, Čl. 19 ods. 1, 2 Ústavy SR a upravené

v Čl. 6 ods. 1, Čl. 8 ods. 1, 2, Čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nečinnosťou Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ul. Štúrova 2, 81102 Bratislava porušené bolo.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ul. Štúrova 2, 811 02 Bratislava, aby vo veci sťažovateľkou podaného Trestného oznámenia zo dňa 17.06.2019 podané na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky, ul. Špitálska č. 22, Bratislava dňa 18.06.2019 o 10,05 hod. s počtom strán 20, prijaté v zmysle § 196 ods. 1 prvej vety Trestného poriadku prokurátorom JUDr. Juraj Bartošek pre podozrenie zo spáchania trestného činu podľa § 374 ods. 1, 2, 3 Trestného zákona pre neoprávnene poskytnutie, sprístupnenie a zverejnenie mojich osobných údajov v súvislosti s výkonom verejnej moci, povolania, funkcie a verejne a podozrenie z naplnenia skutkovej podstaty podľa § 326 ods. 1 písm. a), c), ods. 2 písm. a), b), ods. 3 písm. b), písm. c), § 327 ods. 1, 2 Trestného zákona a Trestného oznámenia zo dňa 15.6.2019 prijaté Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky, ul. Štúrova 2, 81102 Bratislava dňa 17.06.2019 o počte strán 21, príloh 67 pre podozrenie zo spáchania trestného činu podľa § 374 ods. 1, 2, 3 Trestného zákona pre neoprávnene poskytnutie, sprístupnenie a zverejnenie mojich osobných údajov v súvislosti s výkonom verejnej moci, povolania, funkcie a verejne a podozrenie z naplnenia skutkovej podstaty podľa § 326 ods. 1 písm. a), c), ods. 2 písm. a), b), ods. 3 písm. b), písm. c), § 327 ods. 1, 2 Trestného zákona, príp. naplnenia inej skutkovej podstaty trestných činov konala podľa § 198 ods. 1 Trestného poriadku.

3. Ústavný súd Slovenskej republiky zakazuje Generálnej prokuratúry... pokračovať v porušovaní sťažovateľkiných základných ľudských práv vyplývajúcich z Čl. 12 ods. 1, 2, 4, Čl. 16 ods. 1, Čl. 19 ods. 1, 2 Ústavy SR, Čl. 8 ods. 1, 2 Dohovoru... v spochybňovaní duševného zdravotného stavu sťažovateľky.

4. Sťažovateľke [REDAKOVANÉ] sa priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 100 000,- eur... ktoré je Generálna prokuratúra... povinná vyplatiť do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu...

5. Základné právo sťažovateľky [REDAKOVANÉ] upravené v Čl. 2 ods. 3, Čl. 12 ods. 1, 2, 4 a základné ľudské právo upravené v Čl. 16 ods. 1, Čl. 19 ods. 1, 2 Ústavy SR a upravené v Čl. 6 ods. 1, Čl. 8 ods. 1, 2, Čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nečinnosťou Okresnej prokuratúry Bratislava I... porušené bolo.

6. Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Okresnej prokuratúre Bratislava I... aby vo veci sťažovateľkou podaného Trestného oznámenia zo dňa 31.05.2019 podané na Generálnej prokuratúre... dňa 03.06.2019 a označené ako „Trestné oznámenie“ a podanie z 03.06.2019 podané osobne na Generálnej prokuratúre SR dňa 03.06.2019 a označené ako „Trestné oznámenie - Doplnenie dôkazov v zmysle § 196 ods. 2 Tr. por.“ a ďalšie naň nadväzujúce podania, aby vo veci sťažovateľkou podaného Trestného oznámenia zo dňa 17.06.2019 podané na Generálnej prokuratúre ... dňa 18.06.2019 o 10,05 hod. s počtom strán 20, prijaté v zmysle § 196 ods. 1 prvej vety Trestného poriadku prokurátorom JUDr. Juraj Bartošek pre podozrenie zo spáchania trestného činu podľa § 374 ods. 1, 2, 3 Trestného zákona pre neoprávnene poskytnutie, sprístupnenie a zverejnenie mojich osobných údajov v súvislosti s výkonom verejnej moci, povolania, funkcie a verejne a podozrenie z naplnenia skutkovej podstaty podľa § 326 ods. 1 písm. a), c), ods. 2 písm. a), b), ods. 3 písm. b), písm. c), § 327 ods. 1, 2 Trestného zákona

a Trestného oznámenia zo dňa 15.6.2019 prijaté Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky... dňa 17.06.2019 o počte strán 21, príloh 67 pre podozrenie zo spáchania trestného činu podľa § 374 ods. 1, 2, 3 Trestného zákona pre neoprávnené poskytnutie, sprístupnenie a zverejnenie mojich osobných údajov v súvislosti s výkonom verejnej moci, povolania funkcie a verejne a podozrenie z naplnenia skutkovej podstaty podľa § 326 ods. 1 písm. a), c); ods. 2 písm. a), b), ods. 3 písm. b), písm. c), § 327 ods. 1, 2 Trestného zákona, príp. naplnenia inej skutkovej podstaty trestných činov konala podľa § 198 ods. 1 Trestného poriadku

7. Sťažovateľke [REDAKOVANÉ] sa priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 50 000,- eur, slovom päťdesiat tisíc eur, ktoré je Okresná prokuratúra Bratislava I... povinná vyplatiť do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu na účet sťažovateľky...

8. Súd priznáva právnej zástupkyňi JUDr. Henriete Danišovej... trovy konania vo výške 415,51 eur ...»

5. Zo spisov ústavného súdu sp. zn. Rvp 1320/2019 a sp. zn. Rvp 1644/2019 vyplynulo, že obe ústavné sťažnosti smerujú proti postupu (nečinnosti) generálnej prokuratúry, skutkovo a právne spolu súvisia, pretože ich predmetom je namietané porušenie vo väčšej časti rovnakých práv podľa ústavy a dohovoru nečinnosťou generálnej prokuratúry, ako aj okresnej prokuratúry. Sťažnostná argumentácia je v oboch ústavných sťažnostiach takmer identická, keďže sa týka postupu generálnej prokuratúry a okresnej prokuratúry pri vybavení trestných oznámení sťažovateľky. V dôsledku toho obe ústavné sťažnosti sťažovateľky boli uznesením ústavného súdu č. k. IV. ÚS 105/2019-41 z 5. novembra 2019 spojené na spoločné konanie vedené pod sp. zn. Rvp 1320/2019.

II.

Označené základné práva a slobody

6. Podľa čl. 2 ods. 3 ústavy každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané, a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá.

7. Podľa čl. 12 ods. 1 ústavy ľudia sú slobodní a rovní v dôstojnosti i v právach. Základné práva a slobody sú neodňateľné, nescudziteľné, nepremlčateľné a nezrušiteľné.

7.1. Podľa čl. 12 ods. 2 ústavy základné práva a slobody sa zaručujú na území Slovenskej republiky všetkým bez ohľadu na pohlavie, rasu, farbu pleti, jazyk, vieru a náboženstvo, politické či iné zmýšľanie, národný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnosti alebo etnickej skupine, majetok, rod alebo iné postavenie. Nikoho nemožno z týchto dôvodov poškodzovať, zvýhodňovať alebo znevýhodňovať.

7.2. Podľa čl. 12 ods. 4 ústavy nikomu nesmie byť spôsobená ujma na právach pre to, že uplatňuje svoje základné práva a slobody.

8. Podľa čl. 14 ústavy každý má spôsobilosť na práva.

9. Podľa čl. 16 ods. 1 ústavy nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia je zaručená. Obmedzená môže byť len v prípadoch ustanovených zákonom.

10. Podľa čl. 19 ods. 1 ústavy každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

10.1. Podľa čl. 19 ods. 2 ústavy každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

11. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

11.1. Podľa čl. 46 ods. 4 ústavy podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon.

12. Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

13. Podľa čl. 8 ods. 1 dohovoru každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydliia a korešpondencie.

13.1. Podľa čl. 8 ods. 2 dohovoru štátny orgán nemôže do výkonu tohto práva zasahovať okrem prípadov, keď je to v súlade so zákonom a nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, verejnej bezpečnosti, hospodárskeho blahobytu krajiny, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky alebo ochrany práv a slobôd iných.

14. Podľa čl. 13 dohovoru každý koho práva a slobody priznané týmto dohovorom boli porušené, musí mať účinné právne prostriedky nápravy pred národným orgánom, aj keď sa porušenia dopustili osoby pri plnení úradných povinností.

15. Podľa § 198 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor po prijatí trestného oznámenia môže postupovať podľa § 197 ods. 1 alebo 2 alebo odovzdať trestné oznámenie policajtovi. O odovzdaní trestného oznámenia policajtovi bez meškania písomne upovedomí oznamovateľa a poškodeného.

III.

Predbežné prejednanie ústavnej sťažnosti

16. Ústavný súd v súlade s § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť, pričom posudzoval, či jej prijatiu na ďalšie konanie nebránia dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

17. Podstatou námietok sťažovateľky je jej nesúhlas s postupom generálnej prokuratúry a okresnej prokuratúry, ktoré viaceré ňou podané trestné oznámenia odstúpili (čo sama ani nespochybňuje) nižším organizačným zložkám prokuratúry a následne organizačným súčasťami Policajného zboru pôsobiacim na úseku vyšetrovania a skráteného vyšetrovania, teda v súhrne orgánom činným v trestnom konaní.

III.1. K náležitostiam ústavnej sťažnosti všeobecne:

18. Podľa § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 39 musí obsahovať aj dátum narodenia navrhovateľa, ak ide o fyzickú osobu, identifikačné číslo navrhovateľa, ak ide o právnickú osobu, bydlisko alebo sídlo navrhovateľa, označenie subjektu, proti ktorému návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

19. Podľa § 123 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť musí okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 43 obsahovať a) označenie toho, kto podľa sťažovateľa porušil jeho základné práva a slobody, b) označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým podľa sťažovateľa boli porušené jeho základné práva a slobody, c) označenie základných práv a slobôd, ktorých porušenie sťažovateľ tvrdí, d) konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

20. Podľa § 45 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania, ak § 89 neustanovuje inak.

20.1. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje predovšetkým vo viazanosti petitom, teda tou časťou ústavnej sťažnosti, v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa od ústavného súdu domáha, čím zároveň vymedzí predmet konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na uvedené môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej ústavnej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv (II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05, IV. ÚS 355/09, IV. ÚS 287/2011, II. ÚS 660/2016, IV. ÚS 343/2020, IV. ÚS 572/2020). Platí to predovšetkým v situácii, keď je sťažovateľ zastúpený zvoleným advokátom.

21. Ústavný súd konštatuje, že podania sťažovateľky je možné kvalifikovať ako ústavnú sťažnosť v zmysle čl. 127 ústavy v spojení s § 42 ods. 2 písm. f), § 122 a nasl. zákona o ústavnom súde.

III.2. Posúdenie veci ústavným súdom:

22. Ústavný súd preto konštatuje, že ústavná sťažnosť sťažovateľky, ktorá je v konaní pred ústavným súdom kvalifikovane právne zastúpená, je vo vzťahu k jej predmetu (vyjadrený v bodoch 3 a 17) nedostatočná, pretože jej chýba relevantné ústavnoprávne odôvodnenie [§ 43 ods. 1 v spojení s § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde]. Je základnou povinnosťou sťažovateľa, aby čo najpresnejšie opísal skutkový stav, z ktorého vyvodzuje svoj procesný nárok na ochranu poskytovanú ústavným súdom. Okrem opísania skutkových okolností musí odôvodnenie sťažnosti obsahovať najmä právne argumenty a právne posúdenie predloženého sporu. Nevyhnutnou podmienkou konania ústavného súdu o individuálnej sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ústavy je vznesenie relevantných námietok zo strany sťažovateľa spočívajúcich v uvedení skutočností svedčiacich o porušení jeho základných práv alebo slobôd rozhodnutím, opatrením, procesným postupom, prípadne inou aktivitou alebo nečinnosťou konkrétneho orgánu verejnej moci, a to tak, aby bolo možné konkrétnemu konaniu alebo

opomenutiu orgánu verejnej moci priradiť porušenie konkrétneho základného práva sťažovateľa. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na svoju stabilnú judikatúru, podľa ktorej absencia zmysluplného, ústavnoprávne relevantného odôvodnenia ako východiskového rámca ústavnej sťažnosti spôsobuje nedostatok zákonom ustanovenej náležitosti podľa § 43 ods. 1 v spojení s § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde a je dôvodom na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku náležitostí ustanovených zákonom (IV. ÚS 124/08, III. ÚS 26/2012, III. ÚS 241/2013, I. ÚS 225/2016, III. ÚS 313/2016, I. ÚS 291/2017, III. ÚS 570/2017, IV. ÚS 91/2018, IV. ÚS 343/2020, IV. ÚS 572/2020).

22.1. Z hľadiska predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti je teda v tomto konkrétnom prípade východisková najmä požiadavka plynúca z § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde, a to požiadavka relevantnej ústavnoprávnej argumentácie (konkrétne skutkové a právne dôvody) namietaného porušenia práv, ako aj z § 45 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého je ústavný súd viazaný rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania, ak § 89 tohto zákona neustanovuje inak. Subjektívny názor sťažovateľky o porušení jej práv nie je dostatočným dôvodom na záver, že mohlo dôjsť k ich namietanému porušeniu, ak chýbajú objektívne okolnosti, ktoré by dovolili takýto záver aspoň na účely prijatia ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie. Nedostatočnosť podaných ústavných sťažností vyplýva predovšetkým z toho, že na jednej strane sťažovateľka namieta nesprávnosť postupu generálnej prokuratúry podľa § 198 ods. 1 Trestného poriadku a na strane druhej preukazuje, že bola riadne oboznámená spôsobom daným zákonom o ich odstúpení na vybavenie nižším organizačným súčastiam, čím zakladá rozpor v rámci zvolenej argumentácie, ktorú navyše odôvodňuje porušením základných práv a právnych princípov, ktoré vecne nedopadajú, resp. nemajú vecnú a príčinnú súvislosť s predmetom podaných ústavných sťažností.

22.2. Tento záver ústavného súdu je podporený aj zistením, že sťažovateľka bez akejkoľvek relevantnej súvislosti namieta porušenie čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 19 ods. 1, 2 a 3 ústavy, resp. čl. 8 ods. 1 a 2 dohovoru, ktorým zodpovedá zákaz mučenia, právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti a ochrana súkromia, ktorých porušenie v súvislosti s postupom orgánov činných v trestnom konaní pri odstúpení podania nižším, resp. podriadeným organizačným súčastiam evidentne nemá súvislosť vychádzajúcu z obsahu týchto práv.

22.3. V prípade namietaného porušenia čl. 6 ods. 1 dohovoru, teda pri namietaní porušenia práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd poukazuje na to, že tento článok sa týka iba rozhodnutí súdov rozhodujúcich o právach občianskej povahy alebo o opodstatnenosti trestného obvinenia osoby, ktorá je účastníkom konania pred súdom (III. ÚS 206/06, III. ÚS 2/09, II. ÚS 494/2014, IV. ÚS 132/2020, IV. ÚS 343/2020), teda nie pred orgánom činným v trestnom konaní.

22.4. Vo vzťahu k čl. 2 ods. 3, čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 14 a čl. 46 ods. 4 ústavy ústavný súd uvádza, že tieto sú súčasťou základných princípov ústavy a vzhľadom na to nemôžu plniť poslanie priamo aplikovateľných ustanovení v individuálnych konaniach o porušení základných práv a slobôd uvedených v druhej hlave ústavy, ale vyslovenie ich porušenia je *de facto* viazané na vyslovenie porušenia konkrétneho základného práva (II. ÚS 821/00, I. ÚS 176/07, I. ÚS 485/2010, I. ÚS 229/2019).

23. V súvislosti s uvedenými nedostatkami a ich rozsahom ústavný súd pripomína, že ich nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho

zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 77/08, III. ÚS 357/2010, I. ÚS 547/2016, I. ÚS 432/2016). Vzhľadom na to, že nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí sa netýkalo len formálnych náležitostí ústavnej sťažnosti, ale jej esenciálnych obsahových náležitostí (ústavnoprávna nedostatočnosť odôvodnenia ústavnej sťažnosti), ústavný súd sťažovateľku nevyzýval na odstránenie nedostatkov ústavnej sťažnosti (II. ÚS 58/2019, I. ÚS 346/2019, I. ÚS 351/2019), ku ktorému by navyše, a to vo vzťahu k zákonným náležitostiam ústavnej sťažnosti, nemohlo dôjsť v zákonnej lehote na jej podanie.

24. Zákonný status advokáta vylučuje, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je advokát povinný vykonávať tak, aby boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (II. ÚS 117/05, III. ÚS 236/07, III. ÚS 334/09).

25. Záver uvedený v predchádzajúcom bode vyplýva z toho, že podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Výnimka nemôže platiť ani v prípade, pokiaľ advokát rešpektuje pokyny, resp. spôsob argumentácie klienta, ktorý nemôže privodiť úspech v konaní.

26. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť ako celok odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku náležitostí ustanovených zákonom a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

26.1. V dôsledku odmietnutia ústavnej sťažnosti ako celku sa už ústavný súd ďalšími návrhmi formulovanými sťažovateľkou v petite ústavnej sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. februára 2021

Libor Duľa
predseda senátu